

[Niels Helveg Petersen.]

anser for at være et hovedformål med en ordning om økonomisk demokrati, nemlig at beskæftige sig med selve kapitaldannelsen, tilvæksten. Den sker jo ikke i den offentlige sektor; der sker jo ikke i kraft af de offentligt ansattes arbejde, nyttige og fornuftige arbejde, arbejde, som vi her i folkettinget har sat i værk, nogen kapitaldannelse. Så i det øjeblik man siger: nu skal vi have kapitaldannelsen inddraget under kontrol og givet til de ansatte, kan man godt se bort fra den offentlige sektor. På det punkt er jeg ret så langt enig med hr. Aage Frandsen og SFs forslag, som jo netop for at undgå den konstruktion er gået en anden vej, som jeg i øvrigt ikke har nogen særlig sympati for, men hvor man i hvert fald erkender ud fra et teoretisk synspunkt, at det er meningsløst ud fra synspunktet „andel i kapitaldannelsen“ at inddrage de offentligt ansatte. Det anser jeg også for at være et rigtigt synspunkt, og det går igen i den skitse, vi har lavet.

Arbejdsministeren var ikke imponeret af de administrative omkostninger; det er dog immervæk efter regeringens egne opgivelser 60 mill. kr. om året. Jeg tror ikke, at disse tal holder, men det er jo oplagt et af de emner, vi må gå dybt ned i under udvalgsarbejdet.

Hr. Erik Andersen (Fr. borg amt) rejser det spørgsmål: hvorfor er man så bange for disse fonds? I er jo ikke bange for disse fonds, siger hr. Erik Andersen (Fr. borg amt), bare de er i privat regie. Nej, vi i mit parti har været med til at lave flere fonds. Vi var med til at lave ATP-fond, vi var med til at lave den sociale pensionsfond; vi går da ikke af vejen for en fondsdannelse, hvis den har et fornuftigt formål, og hvis den er fornuftigt indrettet. Men det er jo sådan også efter socialdemokratiets egen opfattelse, at dette er noget helt epokegørende nyt, dette går langt videre end de offentlige fondsdannelser, som vi har været med til at lave, og som vi har fundet fornuftige.

Det, vi er imod med en fondsdannelse af den karakter, der her er tale om, er, at vi ikke anser det for at være rigtigt, at organisationerne skal være landets største kapitalister. Der blev udtalt det synspunkt fra hr. Erik Andersen (Fr. borg amt)s side, at vi i

foråret havde holdt os tilbage af frygt for, at gennem et sagligt udvalgsarbejde ville styrken i regeringsforslaget ret komme for en dag, og så ville forslaget vej til vedtagelse være banet. Det var ikke sådanne forhold, der motiverede det, der skete i foråret.

Når der i sidste samling ikke kom et omfattende udvalgsarbejde i gang, skyldes det først og fremmest, at regeringens forslag kom så sent. Det var bebudet hele samlingen, men nåede frem lige før 1. februar; jeg tror, det blev fremsat en af de sidste dage i januar eller de første dage i februar. Det vil sige, at det kom frem på et tidspunkt, hvor vi var midt i det travleste arbejde i folkettinget, og kom til behandling i udvalget på et tidspunkt, da der var en forhandlingssituation og en konfliktsituation løbende på arbejdsmarkedet. Det anså vi ikke for at være det bedste tidspunkt at påbegynde den grundige udvalgsforhandling på. Hvad det angår, er tidspunktet her i efteråret langt bedre egnet.

Aage Frandsen: Jeg gav i mit første indlæg udtryk for, at en del af de åbninger, som kom til udtryk i hr. Erik Andersen (Fr. borg amt)s indlæg, var vi meget glade for. Der er et par punkter, et par åbninger, som vi er mindre begejstret for. Der var ét punkt, jeg burde have nævnt, som måske er en selvfølge; det er tanken om, at det nærmest må være kapitalejerne, der skal ind som en slags rådgivende instans i forbindelse med lønmodtagerfonden. Det er et punkt, en åbning, som vi ikke er begejstret for.

Men jeg vil sige, at det indlæg, som hr. Erik Andersen (Fr. borg amt) kom med i sidste omgang, gjorde mig endnu mere begejstret, for da markerede hr. Erik Andersen (Fr. borg amt) meget tydeligt det, som vi engang imellem måske ikke rigtig mærker hos socialdemokratiet, men som vi godt kan lide, nemlig den klare modsætning mellem på den ene side VKR og på den anden side de to arbejderpartier, netop på det grundlag, at det gælder spørgsmålet om det kapitalistiske samfund, spørgsmålet om konkurrencesamfundet. Hr. Erik Andersen (Fr. borg amt)s henvendelse til de borgerlige partier om, at når de nu var så begejstrede for spørgsmålet om medindflydelse, skulle man vel næsten henvende sig til regeringen